

6-1-2021 - Uitgave Volle Lading Groep

Collega's ECT geven duidelijk waarschuwingsschot

Op 8 december werd voor het eerst onderhandeld over de nieuwe ECT-CAO. De bonden hebben een ambitieus eisenpakket ingediend met de volgende hoofdlijnen:

- In 2021 de maandlonen met 75 euro verhogen en in 2022 ook
- Voor ouderen:
 - Eerder kunnen stoppen met werken, met een goede regeling
 - Uitbreiding 'ontzie'-maatregelen
 - Doortrekken 90% dagen

- Voor jongeren (en minder jongeren):
 - Toeslag V-rooster naar 35%
 - Ongedaan maken van de knip van 2000

Tegengestelde belangen

Natuurlijk wil de ECT-directie daar niet aan. De directie is in dienst genomen om de belangen van de aandeelhouder (Hutchison) te dienen. Op 14 december bracht FNV een pamflet uit met de kop: "ECT voorstellen zullen leiden tot een con-

*Vervolg
op
blz. 2*

Vervolg - ECT-collega's

frontatie, die confrontatie mogen en kunnen wij niet uit de weg gaan." Dat is juist en dat geldt ook voor de vakbondseisen: juist die zullen zonder een confrontatie niet gerealiseerd worden.

Het enige juiste antwoord: niet terugwijken maar actie

De directie wilde direct een morele tik uitdelen en meldde aan de bonden dat vanwege corona de ingeplande onderhandelingsrondes niet zouden doorgaan. De collega's van ECT deden het enig juiste: niet terugwijken, maar actie. Op vrijdag en zaterdag werden de terminals stilgelegd. ECT-ers wilden niet aan het werk zonder uitleg van de directie in de kantines. De directie weigerde

naar de kantines te komen. Daarop gingen ECT-ers vanaf zondag over op een langzaam-aanactie - met de eis dat de twee gestaakte dagen zouden worden doorbetaald. Na een bijeenkomst op maandag 21 december voor de poort werd besloten de eis van het doorbetalen van de twee stakingsdagen op te nemen als eis bij de onderhandelingen en het werk weer op de gewone wijze te hervatten.

Een opsteker was dat een grote delegatie van collega's van APMTR uit solidariteit aanwezig was. De andere opsteker was dat de directie inbond en de onderhandelingen hervatte. Als de collega's van ECT vasthouden aan deze lijn en bereid zijn met actie hun eisen af te dwingen, dan kan er veel bereikt worden!

Van Leo wordt je niet wijzer

Leo Ruijs (de CEO van ECT) schreef het personeel in een brief dat hij geschrokken was en teleurgesteld. Tja Leo, het leven is hard. Ook wijst Leo op de belangen die de niet-werkers (directie en Hutchison) gemeenschappelijk hebben met de (haven-)werkers. 'Samen de schouders eronder', schrijft hij.

De realiteit is dat de ECT-ers hun schouders eronder moeten zetten en dat Leo en Hutchison de

winst verdelen. Leo en Hutchison zitten op de schouders van de ECT-ers.

De realiteit is dat ECT-ers hun koopkracht op peil willen houden en eisen voor ouderen en jongeren willen realiseren, maar dat Leo zoveel mogelijk op de loonkosten wil besparen. Leo spreekt de wens uit dat de vakbondsactie een incident is geweest - in het belang van de ECT-ers hopen wij dat dit pas het begin is. Van een uitleg van Leo in de kantine waren havenwerkers echt niet wijzer geworden.

Intimidatie RST-directie vraagt om collectief antwoord

Eind 2018 bleek dat RST en FNV Havens niet tot een CAO-akkoord konden komen. Met een meerderheid van 90% besloot de ledenvergadering een ultimatum te stellen. Toen RST daar niet op in ging, legden op 23 januari 2019 RST-ers – voor het eerst in 22 jaar – een dag lang het werk neer. De directie reageerde meteen met intimidatie en stuurde mannetjes naar de kantine om te noteren wie wat had gezegd. Het is niet makkelijk om dan vrijuit met elkaar te praten. Er verscheen ook een groep op het toneel die heel andere eisen dan de vakbondseisen naar voren bracht. Intimidatie en verdeeldheidszaaij. Uiteindelijk eindigden de CAO-onderhandelingen ermee dat vrijwel geen eis werd ingewilligd.

In de beste Steinwegtraditie

Daarna is in de 'beste' Steinwegtraditie de intimidatie niet meer verdwenen. Een stuk of zeven RST-ers zijn inmiddels door de directie op de korrel genomen: omdat ze zich niet aan afspraken zouden houden, schade zouden maken of een slechte beoordeling zouden hebben – kortom vanwege alles wat de directie maar uitkwam of kon verzinnen. Een aan-

tal hebben ontslag geaccepteerd, een aantal zijn uit de ploegendienst en/of uit hun functie gezet en hebben nu een fors lager maandsalaris.

Met het doel allen te intimideren

In je eentje kan je tegen dergelijke intimidatie weinig ondernemen. Een enkeling is naar een rechter gestapt, maar dat blijft individueel en – zoals is gebleken – de rechter is geneigd de directie gelijk te geven. Er is snel een stok gevonden om de hond te slaan. Waar het op aan komt is dat de andere collega's het voor de getroffen collega's opnemen. Zonder collectieve aanpak kan de directie gewoon haar gang gaan. Denk niet: die collega moet ook geen schade maken, of die collega moet zelf zorgen voor een betere beoordeling. Deze kwestie ligt op een hoger niveau: de directie intimideert enkelen met het doel om allen te intimideren. Dat moet stoppen.

Er zijn inmiddels weer bondsvergaderingen geweest waar de eisen voor een nieuwe CAO zijn vastgesteld. Die onderhandelingen kunnen niets worden als er geen vakbondsactie van de grond komt en er komt geen vakbondsactie van de grond als de directie vrij spel houdt om angst te zaaien. De enige weg vooruit is elke intimidatie collectief het hoofd te bieden:

- Intrekking van alle sancties!
- Verbod op sancties!

Dooddoeners over democratie

Je hoort wel eens van die dooddoeners: we leven in een democratie, je mag alles zeggen, de rechter zal onze democratische rechten wel beschermen. In het kapitalisme werkt dat niet zo: de wetten zijn gemaakt in het belang van de grote bedrijven. De rechters volgen meestal de belangen van die grote bedrijven. Maar dat kan anders zijn als er buiten de rechtszaal een serieuze protestbeweging actief is.

Democratie binnen de poort: alleen bij strijdbaar vakbondswerk

Als je de poort binnengaat, dan

kom je op een plek waar de directie bepaalt wat er wel en niet mag: aan welke regels je je hebt te houden, wie beloond wordt en wie bestraft wordt - of je vrij voor je mening mag uitkomen, of er vakbondspamfletten mogen worden verdeeld, of er vakbondsbestuurders de kantine in mogen, of er vakbondsvergaderingen in de kantine mogen worden gehouden. Binnen de poorten van het bedrijf bestaat alleen democratie als daar dagelijks de rechten van de werkers worden afgedwongen en verdedigd. Dat kan alleen bij permanent strijdbaar vakbondswerk op de werkvloer.

In het kapitalisme moet je op straat en op de werkvloer permanent strijden voor democratische rechten - zo niet dan ben je ze in een oogwenk kwijt. Een goede reden om het kapitalisme zelf te bevechten.

Argentinië, succes na drie weken staking

Op 29 december eindigde een staking van 20 dagen van havenwerkers betrokken bij de op- en overslag van oliezaden in Argentinië - en van de graaninspecteurs in de havens. Door de staking lag de export van sojabonen

stil en geen vrachtwagen met soja uit het binnenland kon in de silo's aan de kust lossen. In zee lagen 162 schepen te wachten om geladen te worden. Het land liep \$1,458 miljard aan exportinkomsten mis. Op 22 terminals lag het werk stil. De grote graanbedrijven Cargill - Bunge en Louis Dreyfus - werden hard getroffen. Op de graanbeurs van Chicago stegen de sojaprijzen tot het hoogste niveau in zes jaar. Als havenarbeiders het werk neer-

Vervolg - Argentinië

leggen worden altijd meer bedrijven getroffen dan alleen de havenbedrijven.

Nadat de havenwerkersbond op 23 december uit solidariteit een 36-uursstaking begon is de regering gaan bemiddelen. Argentinië zit in een diepe economische crisis en heeft grote schulden. De export van de oliezaden is dus

van groot belang. De uitkomst van de onderhandelingen op het ministerie van arbeid is een overwinning voor de drie vakbonden van de stakers. Zij hadden 40% loonsverhoging geëist en kregen 35% - de inflatie in Argentinië is 36%. De jaarlijkse bonus werd ook met 35% verhoogd. Voor werken gedurende de coronacrisis wordt een buitengewone bonus betaald. Voor 2021 geldt een loonstijging van 25%.

Hamburgse collega's pakken de strijd op

Op Altenwerder en de Burchardkai (twee containerterminals van het Hamburgse havenbedrijf HHLA) is drie keer gestaakt door 106 onderhoudsmonteurs van de technische dienst. Eerst in november, daarna in de twee weekenden van 5/6 en van 12/13 december. Die 106 TD-ers willen dezelfde arbeidsvoorwaarden als hun collega's op andere terminals. Het gaat niet zozeer om het loon, maar om zaken als het afschaffen van het verplichte weekendwerk en het behoud van banen.

De twee grootste overslagbedrijven in Hamburg (HHLA en Eurogate) hebben plannen om de uitbuiting op te voeren door het vergroten van de arbeidsproductiviteit. Er staan 500 banen op het spel. Het management van HHLA wil door automatisering de kosten op de Burchardkai tot 2025 met € 50 miljoen per jaar verminderen, vergeleken met die van 2019. Eurogate wil tot 2024 in totaal € 84 miljoen besparen, waarvan € 38 miljoen op de terminal in Hamburg. Daar wil Eurogate bovendien de pauzes en de tijdsduur van het aflossen verminderen. En de werktijden moeten meer worden aangepast aan de komst van de schepen. Dus meer flexibilisering en meer weekendwerk. Verdeel en heers wordt gebruikt om het verzet af te zwakken. Zo wordt verteld dat de kranen in Hamburg maar 20-25 moves per uur maken tegen 30-32 in Antwerpen.

Vervolg
op
blz. 6

Concurrentie en winst gaan ten koste van de werkers

Vanaf 2010 hebben de grote havensteden van Hamburg tot Le Havre in hun streven naar maximale winst in felle onderlinge concurrentie hun containerhavens uitgediept, uitgebreid en geautomatiseerd. Zie Maasvlakte 2. Nu door de economische wereldcrisis de overslag is gedaald, willen de havenbedrijven de crisislasten op de havenwerkers afwentelen. Dat is duidelijk te merken in het CAO-overleg, ook in Rotterdam.

De collega's in Hamburg geven met hun stakingen het goede antwoord. Zij wilden bovendien op zaterdag 19 december met zo'n duizend man demonstreren in Hamburg, maar de demo is vanwege Covid-19 afgelast. De strijd is niet beëindigd.

Geen vergadering in januari

Vanwege corona zal er in januari geen vergadering van de Volle Lading worden gehouden. We krijgen wel graag informatie over wat er in de bedrijven speelt, dat kan telefonisch of per mail. Wil je een artikel of een brief schrijven: prima. Foto's zijn ook altijd welkom. Wil je overleggen over wat je kunt doen: bel of mail ons.

De Volle Lading wenst alle havenwerkers - ook internationaal - een strijdbaar en gezond 2021 toe!

Poortactie ECT 21-12-2020

APMT MVII: brief tegen schrikbewind

Spil 3 bij APMT MVII heeft te maken met een 'Executorial Manager' die een schrikbewind voert. Zij schreven een brief aan de directie om dit aan de kaak te stellen:

"Een collega die na een vervelende schade een disciplinair onderzoek aan het afwachten is zit thuis. U begrijpt toch wel dat niemand met opzet schade wil maken... eerder is een TA ontslagen waarbij ook leugens en verdraaide feiten zijn gebruikt in een verslag. Collega die op gesprek moet komen omdat hij op de gang iets tegen een collega heeft gezegd wordt beschuldigd van opruiend gedrag."

Deze manager heeft zoveel verstoord in spil 3 dat de mensen niet meer met hem willen werken en met tegenzin naar hun werk gaan. En dit breidt zich uit naar andere spullen. Collega's noemen hem een dictator die een schrikbewind voert. Een manager die geen haven achtergrond kent en zijn visie boven de havenwerkers stelt zal nooit slagen.

Een voor allen, allen voor een

In je eentje kun je niet op tegen zo'n manager die je apart neemt, je de les leest en straf oplegt. Daarom is het goed dat de spil het initiatief genomen heeft om alle klachten bij elkaar te brengen en gezamenlijk als spil een brief naar de directie te sturen. Zij schrijven dat de directie moet begrijpen dat de coronaregels irritatie opleveren, maar dat de collega's toch maar de terminal draaiende houden tijdens de pandemie.

Nu de economische crisis dit jaar zal verergeren willen directies voorbeelden stellen die orderdanigheid afdwingen. Spil 3 heeft het goede voorbeeld gesteld door de gezamenlijke brief.

Bij de Volle Lading kun je leren vechten tegen onrecht en tegen de oorzaak van het onrecht: het kapitalisme.

En gooi gerust wat geld als steun in de pot (zie pag. 8). De Volle Lading draait zonder subsidie – want we willen onafhankelijk blijven.

info@vollelading.nl

06-42492000

of

06-40393842

Uitgangspunten van de Volle Lading

1. We maken ons met offensieve eisen sterk voor de belangen van de havenarbeiders en de jeugd die in de haven gaat werken.
2. We helpen de strijd voor die belangen te organiseren onder andere door de vier-wekelijkse uitgave van de Volle Lading.
3. We werken democratisch. Iedereen kan zijn inbreng hebben. Vrienden die de strijd van de havenarbeiders ondersteunen zijn welkom.
4. We ijveren voor vakbonden die strijdbaar en democratisch voor de belangen van de werkers opkomen.
5. We zijn onafhankelijk, ook financieel. We accepteren alleen financiële bijdragen als ze zonder voorwaarden worden gegeven.
6. We staan open voor gedachten over een andere maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking van de werkende mensen - dat geeft richting aan onze strijd.
7. We werken aan de versterking van de internationale solidariteit van de havenarbeiders.

www.vollelading.nl

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

De Volle Lading is een
uitgave van De Volle La-
dinggroep - van collega's
voor collega's in de haven.

info@vollelading.nl
Telefoon: **06-42492000**
06-40393842

Steun: NL54INGB0004428359 o.v.v. 'DVL'